

Jimenas TEMPELMIRAKEL

Glenda Mendez de Lopez
(baseret på en virkelig hændelse)

Jimena var nervøs. Men hun vidste, at Herren ville hjælpe hende.

Denne historie fandt sted i Guatemala.

Jimena kravlede ind i bilen og spændte sin sikkerhedssele. Hun og hendes forældre var på vej til templet. Det var første gang, hun skulle udføre tempeldåb. Papi skulle døbe hende for nogle af deres forfædre. Jimena kunne ikke vente!

Men så tænkte Jimena på noget, der fik hende til at gå i panik indeni. »Papi,« sagde hun, »hvad med min pumpe?«

Jimena havde type 1 diabetes. For at holde

sig ved godt helbred bar hun altid en lille insulinpumpe, som hjalp med at kontrollere sukkerindholdet i hendes blod. Hvis hun gik for længe uden at have den på, følte hun sig utilpas.

»Vil de lade mig bære den inde i templet?« spurgte Jimena. Hendes hjerte hamrede. »Hvad så, når jeg kommer ned i vandet?«

»Det skal nok gå,« sagde Papi. »Du kan have din pumpe på, indtil du kommer ned i vandet. Så kan Mamá hjælpe dig med at tage den på igen, så snart du kommer op igen.«

Mamá nikkede. »Og hvis du begynder at føle dig utilpas, mens du udfører dåb, så sig det til Papi, og så kan du stoppe.« Mamá gav hendes hånd et klem. »Vi er hos dig hele tiden.«

»Okay,« sagde Jimena. Hun var stadig nervøs. Men Mamá og Papi havde hjulpet hende til at få det lidt bedre.

Da de ankom, holdt Jimena Mamás og Papis hænder, mens de gik hen mod templets døre. Så snart Jimena trådte indenfor, oplevede hun en varm og trøstende følelse. Hun vidste, at Helligånden fortalte hende, at vor himmelske Fader ville hjælpe hende, selvom hun var nervøs. Alt ville ordne sig, ligesom Papi sagde.

Jimena skiftede til hvidt tøj. Så hjalp Mamá Jimena med at tage sin pumpe af. »Det varer kun et par minutter,« sagde Mamá. Hun gav Jimena et knus.

Jimena trådte ned i vandet. Papi stod og ventede på hende. Han rakte hånden ud og hjalp hende ned ad trapperne.

Papi bad dåbsbønnen og sænkede Jimena ned i vandet. Da Jimena kom op igen, smilede hun. Så udførte de dåb et par gange mere.

»Er du okay?« hviskede Papi hende i øret.

»Ja!« sagde Jimena.

Papi døbte hende for lidt flere mennesker. »Kan du klare mere?« spurgte han igen.

»Ja!« sagde Jimena.

Efter den sidste dåb hjalp Mamá Jimena med at tage sin pumpe på og tjekkede Jimenas blodsukker. Mor smilede. Det var normalt! Det var som om, Jimena slet ikke havde taget sin pumpe af.

Derefter gik de ind i et mindre værelse. Papi lagde sine hænder på Jimenas hoved. Han bekræftede hende som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige for de mennesker, der var døde, som hun var blevet døbt for. Nu kunne hendes forfædre vælge at tilslutte sig Jesu Kristi kirke!

Ved hjemmefesten ugen efter snakkede Jimena og hendes forældre om deres tur til templet.

»Templet er Herrens hus,« sagde Papi. »Når vi går derhen, kan vi opleve mirakler i vores liv.«

»Hvilke slags mirakler?« spurgte Pablo, Jimenas lillebror.

»Jeg var nervøs for at tage min insulinpumpe af, da jeg skulle sænkes ned i vandet,« sagde Jimena.

»Men mens jeg udførte dåb, følte jeg mig ikke engang utilpas. Det var et mirakel!« Jimena smilede.

»Og selvom jeg var bange, hjalp Helligånden mig til at føle mig rolig. Det var også et mirakel.« ●

ILLUSTRATIONER: ALYSSA PETERSEN

Hvornår har Helligånden hjulpet jer til at føle jer rolige?